

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ σὲ
τῆς 4 Νοεμβρίου,

Ἐπροβλήθη νὰ γένῃ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐπροβλήθησαν οἱ Κύριοι Μάρκος Δραγούμας Ἀναστάσιος Ἐλαιῶν, Ἀναγνώστης Ροντόπουλος, Κωνσταντῖνος Πεταλᾶς, Γεώργιος Κλήρης, Σπύρος Παπ. Ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης Γιαννόπουλος, Ν. Γερακάκης, Δημήτριος Γουζέλης, Γεώργιος Πλέσας, καὶ Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης. Ἄλλ' ἔμεινε νὰ ψηφοφορηθῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίαν.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ σὲ
τῆς 7 Νοεμβρίου,

Ἐπροβλήθη ὁ Κύριος Βαῖος Γεωργίου ὡς Β'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐνεκρίθη.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 13,879, ἀποκριτικόν, ὅτι τὸ Ἐκτελεστικόν καὶ προλαβόντως καὶ ἤδη ἔγραψε πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἀποστείλῃ λεπτομερῆ λογαριασμὸν τῶν ὧσιν χρημάτων ἔστειλεν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Α'. καὶ Β'. δανείου, πολεμεφιδίων κ. λ.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 14,147, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐλθόντος δανείου μόνον ἑκατὸν χιλ. γρόσια ἐδιωρίσθησαν διὰ τὸ τακτικόν, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐπληρώθησαν καὶ ὅσα τὸ ταμεῖον εἶχε προδανεισθῇ διὰ τὰς χρείας τοῦ τακτικοῦ, τὰ δὲ ἐπίλοιπα εἶναι ἐν τῷ τελειῶσθαι· προβάλλει δὲ νὰ διορισθῇ ἐκποίησις ἐκ τῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς Ἀθήνας εὐρισκομένων ἐθνικῶν οἰκιῶν, ἡ δὲ κατάβολή νὰ γίνεταί ἄμεσος, τὸ μὲν ἡμῖς εἰς μετρητὰ, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖς εἰς διαταγὰς, καὶ τοῦτο διὰ νὰ εὐκυνθῇ ἡ ἐκποίησις, καὶ νὰ γένῃ κοινότερα καὶ εἰς συμφεφετέρας τιμὰς. Προβάλλει ἀκόμη τὸ Ἐκτελεστικόν, νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ τοῦ Βουλευτικοῦ, ἡ ὁποία νὰ φροντίζῃ Α'. νὰ γίνωνται τακτικά καὶ ἀνευ δόλου αἱ ἐκποιήσεις· Β'. νὰ μὴ δίδεται ἔγγραφον κυριότητος εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, εἰς δὲν προπληρώσωσιν ὁλόκληρον τὴν συμφωνηθεῖσαν ποσότητα, καὶ Γ'. τὰ χρήματα νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν εἰς κάμμιαν ἄλλην χρείαν, παρὰ διὰ τὸ τακτικόν. Ἀ-

πεφασίσθη νὰ γένῃ ἐκποιήσις μόνον ἐθνικῶν οἰκιῶν 150 χιλ. γροσίων, δηλ. 50 εἰς Ναύπλιον, καὶ 100 εἰς Ἀθήνας με μετρητὰ καὶ ἐδιωρίσθη τριμελής ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς Κυρίους Βασίλειον Μπουδούρη, Κωνσταντῖνον Ζῶτον, καὶ Ἀναγ. Ζαφειρόπουλον, ἡ ὁποία νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα τῆς ἐκποιήσεως, καὶ νὰ τὰ κρατῇ εἰς χεῖρας τῆς, διὰ νὰ ἐξοδεύῃ εἰς τὰς χρείας τοῦ τακτικοῦ μ' αἴτησιν τοῦ συνταγματάρχου. Ἡ πρώτη δημοπρασία νὰ γίνεταί ἐπάνω εἰς τὸν τόπον ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον, ἡ δὲ ὀριστικὴ ἐδῶ εἰς Ναύπλιον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν. Νὰ μετῶνται τὰ χρήματα ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν εἰς πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν δημοπρασίαν, καὶ τότε νὰ τῷ δίδωνται τὰ πωλητήρια ἔγγραφα καὶ ἂν μετὰ 5 ἡμέρας δὲν μετρήθῃσι τὰ χρήματα, νὰ ἐξαναπωλῇται τὸ κτῆμα εἰς βάρος τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ, ἂν ἤθελε πωληθῇ εἰς ὀλιγωτέραν τιμὴν. Ὁθεν σύμφωνος με ταύτην τὴν ἀπόφασιν ἐγένετο ἀπάντησις διὰ Προβουλεύματος.

(Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν νόμων Ἀριθ. ΙΓ'.)

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς πάσης εὐνομούμενης πολιτείας εἶναι τὸ νὰ ἀπολαμβάνῃ ἕκαστος πολίτης τὸ δίκαιόν του·

Ἐπειδὴ διὰ νὰ τὸ ἀπολαμβάνῃ χρειάζεται καὶ τακτικὴ διάταξις περὶ Κριτηρίων·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο,

καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ὁ προστιθέμενος εἰς τὸν παρόντα νόμον περὶ κριτηρίων ὀργανισμὸς νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν εἰς πᾶσαν τὴν ἐλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Β'. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ δικαίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὁ ὅστις δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ τύπου νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 2 Μαΐου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σωτήριος Χαλαλάμπης.

Ὁ Α'. Γραμ. τοῦ Βουλευτ.

Ι. Σκανδαλίδης.

Ἐπικυροῦται

Ὁ Πρόεδρος

Α. Μαυροκοζαίτος.

Ὁ Ἀρχιγρμ. τῆς ἐπικρατείας,

Μινιστρ. τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιθεσεων

Θ. Νεγρε.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Α'. Διορίζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τέσσαρα εἶδη δικαστηρίων,

α. τὸ τῶν εἰρηνοποιῶν.

β'. τὸ πρῶτον ἢ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον.

γ'. τὸ τῶν ἐκκλήτων.

δ. τὸ ἀνώτατον τῆς Ἑλλάδος δικαστήριον.

Β'. Οἱ δημογέροντες ἐκάστου χωρίου, κωμοπόλεως ἢ πόλεως, διορίζονται νὰ ἀναλάβωσι τὰ χρέη τῶν εἰρηνοποιῶν κριτῶν.

Γ'. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται ἓν δικαστήριον.

α. Τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον συνίσταται ἀπὸ τρεῖς κριτὰς λαϊκοὺς, ἐκλεγόμενους ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, καὶ διοριζομένους ἀπὸ τὴν Διοίκησιν κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Κάθε ἐπαρχία ἐκλέγει ἐννέα ὑποκείμενα ἄξια, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας διὰ πληρεξουσίων, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν παραστατῶν νόμον· ἔπειτα προβάλλει τὰ ἐννέα αὐτὰ ὀνόματα εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ αὕτη ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τρία.

β'. Τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον ἔχει ἓνα γραμματέα μὴ ἔχοντα συγγενεῖάν τινα μὲ τοὺς κριτὰς, διορισμένου ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἥτις προσδιορίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαίων ὑπογραμματεῶν, ἐκλεγόμενων ἀπὸ τοὺς κριτὰς, καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα. Ἐχει ἀκομὴ καὶ ἓνα κλήτορα, ἔχει καὶ σφραγίδα, τῆς ὁποίας ἡ εἰκὼν εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ μὲ περιγραφὴν τοιαύτην „Τὸ δικαστήριον τῆς δεινῆς ἐπαρχίας „.

§ Δ'. Διορίζονται πρὸς τὸ παρὸν δικαστήρια τῶν ἐκκλήτων, συγκείμενα ἀπὸ πέντε μέλη λαϊκὰ, ἐκλεγόμενα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, τὰ ἐξῆς:

α. Ἐν εἰς Τριπολιτζάν, διὰ τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Βοστίτζης, Π. Πατρῶν, Γαστούνης, Πύργου, Ἀσκαδίας, Νεοκάστρου, Μοθώνης, Κορώνης, Νησίου, Κουτζούκ Μάνης, Ἰμπλακίων, Φαναρίου, Λεονταρίου, Καρυταίνης, Καλαμάτας, Μιστρά, Ἀνδρούσης, νέας Σπάργης, καὶ Τριπολιτζᾶς.

β'. Ἐν εἰς Ναύπλιον, διὰ τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίου, Ἀργους, Κορίνθου, Μονεμβασίας, Ἀγίου Πέτρου, Πρατοῦ, κάτω Ναχαγιέ, Ὑδρας, Πετρῶν, Πόρου, καὶ Δερβενοχωρίων.

γ'. Ἐν εἰς Ἀθήνας, διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη διὰ τὴν Αἰγίαν καὶ Σαλαμίνα.

δ. Ἐν εἰς Μεσολόγγι διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος.

ε. Ἐν εἰς Νάξον, διὰ τὰς Σποράδας καὶ Κυκλάδας νήσους.

στ'. Ἐν διὰ τὴν Κρήτην.

ζ. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων ἔχει πρόεδρον, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὰ μέλη κατὰ τριμηνίαν, ἓνα γραμματέα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπογραμματεῖς, καὶ ὑπηρέτας, κατὰ τὸν § Γ'. β'. ἔχει καὶ σφραγίδα, τῆς ὁποίας ἡ εἰκὼν εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ μὲ περιγραφὴν τοιαύτην „Δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων ἐν (...), „.

§ Ε'. Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον διορίζεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, δι' ὅλην τὴν ἐλληνικὴν ἐπικράτειαν.

α. Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον σύγκεται ἀπὸ ἐννέα μέλη λαϊκὰ, ἐκλεγόμενα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Ἐκλέγεται ἀπὸ τὰ ἴδια μέλη πρόεδρος ἐνιαύσιος.

β'. Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἔχει πρῶτον καὶ δεύτερον γραμματέα, ἐκλεγόμενους καὶ διοριζομένους ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· ἔχει καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπογραμματεῖς, καὶ ὑπηρέτας, κατὰ τὸν § Γ'. β'. ἔχει καὶ σφραγίδα, τῆς ὁποίας ἡ εἰκὼν εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ μὲ περιγραφὴν τοιαύτην „Ἀνώτατον τῆς Ἑλλάδος δικαστήριον. „.

[Μετὰ ταῦτα ἔπεται τὸ περὶ καθηκόντων ἐκάστου δικαστηρίου μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφέθη. (Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως Ἀριθ. Ν'.)]

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΤΣΙΣ,

Θεωρήσασα, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Θεωρήσασα, ὅτι εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, ὁ περὶ δικαστηρίων νόμος ἔχει χρεῖαν πολυημέρου ἐργασίας,

ἐψηφίσατο τὰδε·

§ Α'. Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα νὰ ἐπεξεργασθῇ προσεχῶς τὸν νόμον ἀπὸ β'. Μαΐου αὐκῆς. ὑπ' Ἀριθ. II', καὶ νὰ μεθαρμώσῃ κατὰ τὸ συμφερότερον.

§ Β'. Νομοθετούμενος νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων ὑπ' Ἀριθ. II'. καὶ ἡμέραν β'. Μαΐου, αὐκῆς, καθὼς ἀντικατεστάθησαν οἱ λοιποὶ ἐπιδιορθωθέντες νόμοι τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

§ Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τούτου τοῦ ἐκδοθησομένου νόμου περὶ ὀργανισμοῦ δικαστηρίων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀστρεὶ τῇ 17 Ἀπριλλίου αὐκῆς. καὶ Γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Θ. Νέγρης.

Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί.

ΤΟ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ,

Δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ὑπ' Ἀριθ. Ν', ἀναθεωρῆσαν καὶ ἐπιδιορθῶσαν τὸν παρὸν νόμον,

ἔσπριζει,

§ Α'. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐπικράτειαν.

§ Β'. Ἀπαρλλάκτως ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων ὑπ' Ἀριθ. II'.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Β' Γραμματεὺς, Ἀνδρέας Παπαδόπουλος.

Ἐπικυρρῶται.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐτελεστικοῦ

Γκίκας Μπότασης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Σημ. Κατ' ἀκολουθίαν τοῦ νόμου τούτου ἐξεδόθη ἡ προκήρυξις τοῦ ὑπουργείου τοῦ δικαίου, τὴν ὁποίαν ἐξεδωκαμεν εἰς τὸν Ἀριθ. 10 τῆς ἐφημερίδος. Ὁ Συντακτής.

Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν νόμων Ἀριθ. Ν'.
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ αὐξήσις τοῦ τακτικῷ ἀπαιτεῖ τὴν ὑπερβαίνειν πόρου σταθεροῦ, διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων·

Ἐπειδὴ ὁ προχειρότερος πόρος εἶναι ὁ ἐκ τῆς ἐκποίησεως τῶν ὅσα ὁ νόμος δὲν ἀπαγορεύει ἐθνικῶν κτημάτων·

Προκηθέντων τοῦ ὑπ' Ἀριθ. λβ'. ψήφισματος τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ τοῦ δ. λέ. τοῦ ὁμοεθνικοῦ νόμου·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει,

Α'. Νὰ γενῇ ἐκποίησις μέρους τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐθνικῶν κτημάτων ὅπως προσδιορίζονται εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. λβ'. ψήφισμα τῆς προλαβούσης ἐθνικῆς συνελεύσεως, δηλ. ἐργαστηρίων, ὀσπιτίων, ὀσπιτοτόπων μὲ τὰς περιοχὰς τῶν, μύλων, εἴτε κτισμένων, εἴτε χαλασμένων, μαγαζίων, χανίων, λουτρῶν, τζαμιῶν, μεδρεσέδων, καὶ ἐλαιοτριβείων.

Β'. Ἡ ἐκποίησις αὕτη νὰ γενῇ κατὰ λόγον τῆς αὐξήσεως, καὶ τῶν χρειῶν τοῦ τακτικῷ, ὥστε τὸ σῶμα τοῦτο νὰ μὴ μένῃ ποτὲ ἀπορμηθευτὸν τῶν ἀναγκαίων.

Γ'. Νὰ φυλαχθῇ, καθ' ὅσον συγχωροῦν αἱ περιστάσεις, ἡ ἀναλογία τῶν ἐκποιήσεων κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας.

Δ'. Ἡ καταβολὴ τῆς τιμῆς τῶν ἀγορῶν νὰ γίνεται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς μ. τρητὰ, καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἀδιαφ. ρως, εἴτε εἰς διαταγὰς πληρωτέας ἀπὸ τὸ ταμεῖον, ἀπὸ ἐκποιήσεως, ἢ ἐξ ὅποιουδήποτε ἄλλου πόρου, εἴτε εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας.

Ε'. Νὰ ἀποφασισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς ὁ τρόπος, δι' οὗ θέλουν γίνεσθαι τακτικαὶ αἱ ἐκποιήσεις, διοριζομένης εἰς τοῦτο (κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν συγκροτούντων τὴν Διοίκησιν Σωμάτων) ἐπιτροπῆς ἐξ εὐνομήτων ὑποκειμένων, ἢ ὅποια θέλει ἐνεργήσῃ τὴν ἐκποίησιν.

ΣΤ'. Νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ παύσῃ ἡ διοριζομένη ἐκποίησις, παρ' αὐτῇ οὐ διορισθῇ ἄλλος πόρος ἀνάλογος διὰ τὰς χρειὰς τοῦ τακτικῷ.

Ζ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Τῇ 11 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος, Πανούτζος Νταρᾶς.

(Τ.Σ.) Ὁ Α'. Γραμ. Α, Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Γκίκας Μπότσης.

(Τ.Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμμ.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐ γ χ ὡ ρ ε ἰ ο ἰ ε ἰ δ ῆ σ ε ἰ ς.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ὁ Ἱμωρᾶν-πασσας, ἀφ' οὗ ἐνεδίδασκε τὸ πεζι-

κὸν στράτευμα εἰς τὰ πλοῖα, καὶ τὸ ἔστειλεν εἰς Πάτρας, ἔστειλε τὸ ἱππικὸν διὰ ξηρᾶς, τὸ ὅποιον ἐπέρασε τὸ στενὸν, Κλειδὶ λεγόμενον, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν, καὶ ἐμῶκεν εἰς τὸν Πύργον, ὅπου καὶ ἄρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ πρᾶτῃ κατὰ τὴν συνήθειάν του, δηλ. νὰ καίῃ καὶ νὰ ἀφανίζῃ. Ὁ δὲ στόλος τοῦ ἐχθροῦ, φθάσας εἰς Πάτρας, ἔκαμεν ἀπόδασιν.

Ὁ Κύριος Ζαΐμης, ἔχων 1000 Καλαβρυτινοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, διευθύνθη πρὸς τὴν Δίδριν, ὅπου θέλει συνάξει καὶ ἄλλους περισσοτέρους Καλαβρυτινοὺς, διὰ νὰ φυλάξῃ ὠχυρομένας τὰς θέσεις, δι' ὧν ἡμπορεῖ νὰ εἰσβάλῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ εἰς τὰ Καλάβρυτα. Οἱ δὲ Κύριοι Κανέλος καὶ Δημήτριος οἱ Δελιγιαννέοι διευθύνθησαν πρὸς τὸ Λάλα, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τοὺς ἀπὸ τοῦ τμήματος Λαγκαδίων, Ἀκόβας καὶ Περαιμεριᾶς στρατιώτας, καὶ θέλουνσι πράξει, καθὼς θέλουσιν ὀδηγηθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν κινήματων. Ὁ δὲ στρατηγὸς Κολιοπούλος καὶ Ἀποστόλης Κολοκοτρώνης διετάχθησαν παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ νὰ παραλάβωσι τοὺς Λιοδωρησίους καὶ Φαναρίτας, καὶ, ἐνούμενοι μετὰ τῶν Ἀρκαδίων καὶ Ἀνδρουσιανῶν, νὰ καταλάβωσι τὴν Θέσιν τοῦ Κλειδίου, ὥστε, χρείας τυχούσης, νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Ἀγολι-νιτζιώτας τοὺς ἐν τοῖς νησιδίοις τῆς λίμνης εὐρισκομένους βοήθειαν. Αὐτὸς δὲ ὁ γενικὸς ἀρχηγός, Θ. Κολοκοτρώνης, πληροφορούμενος παρ' αἰχμαλώτων, ἐξεληθόντων ἐκ τοῦ Νεοκάστρου, ὅτι ὁ Χουσεῖν-μπεης μετὰ 2500 στρατιωτῶν σκοπεῖ νὰ περάσῃ εἰς Τριπολιτζάν, μένει εἰς Στεμνίτζαν μετὰ 1000 Καρυτινῶν· διέταξε δὲ καὶ 500 Λεονταρίτας καὶ ἐκ τοῦ κάμπου τῆς Καρυτίνης, καὶ ἐπίασαν τὰ Δεσδένια, οἱ ὅποιοι συνεννοοῦνται καὶ μὲ ὅλους τοὺς Μεσσηνίους.

— Ἀπὸ Μεσολογγίου δὲν ἔχομεν νεωτέρας εἰδήσεις, καὶ εἰς τὰς διαδοθείσας φήμας, ὅτι δηλ. ἐσκόρπισε καὶ τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν ἐχθρικὸν στράτευμα, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Σαλῶνις, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἰς Πάτρας, δὲν δίδομεν πίστιν· ἐλπίζομεν δὲ κατ' αὐτὰς νὰ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀμέσως εἰδήσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου τῇ 27 Σεπτεμβρίου.

Τὸ ἐν Παρισίοις ἑλληνικὸν κομιτάτον ἐδημοσίευσεν, πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ δικαιολογίαν, τὰς ὁποίας ἔδωκε πρὸς τὸν στρατηγὸν Ῥόσχην [Roche] ὀδηγίας. Αὗται εἶναι τῶντι οἰκειόταται, φρονιμώταται, καὶ ἐλευθεριώταται πρὸς ὅλα τ' ἄλλα κομιτάτα ἢ ἔθνη, τὰ ὅποια ἤθελαν ἐνῶν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων. Συνάγεται δὲ ἐκ τοῦ ὅλου, ὅτι τὸ εἰρημένον κομιτάτον ὑποπτεύεται τὸν στρατηγὸν Ῥόσχην ὡς δεχθέντα μυστικὴν τινα ἀποστολὴν ἀπὸ μέρους τῶν Γάλλων ὑπουργῶν, καθ' ὃν καιρὸν ἀνεχώρησεν εἰς Πελοπόννησον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πράκτορος αὐτοῦ, καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ Κ. Ῥόσχης, νὰ δώσῃ τὴν ἀπερίσκεπτον διαμαρτύρησίν του κατὰ τῆς δημοσίας τῶν Ἑλλήνων.

πράξεως, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον. (Post)

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου.

Τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος ἀρχίζουν ἤδη νὰ γίνονται τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδαιότερων συζητήσεων ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν. Ἡ Δέσις τοῦ τόπου καὶ ἡ συνάφεια αὐτοῦ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας περὶ φυσικῶς νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν μεγαλήτερων δυνάμεων· ἐπειδὴ τοιαύτης φύσεως μάχης, ὅποια εἶναι ἡ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας, συμπεριλαμβάνει ἀναγκαίως τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἑθνικὴν ἰσχυροσύνην παντὸς σχεδὸν ἄλλου ἔθνους τῆς Εὐρώπης. Ὅλα τὰ ἔθνη λαμβάνουν μέρος, τινὰ μὲν, ἐλπίζοντα ἅ ἐκτείνωσι τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας τῶν, ἂν συμπέσῃ νὰ γενῇ ἀποφασιστικῶς ὁ χωρισμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας· τινὰ δὲ, ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐμποδίσωσι τὸν διαμελισμὸν αὐτῆς, διὰ νὰ διατηρήσωσιν ὅ, τι πρὸ πολλῶν χρόνων ὠνομάσθη στάθμη τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Ὁ συμβιβασμὸς λοιπὸν τῶν ἀντιθέτων τούτων συμφερόντων εἶναι τὸ πρὸ ὀφθαλμῶν ἀντικείμενον· ἀλλὰ πόσον δύσκολος, πόσον ἐπικίνδυνος εἶναι ἡ ἀπόπειρα αὕτη, ἕκαστος εὐκόλως ἡμπορεῖ νὰ τὸ φαντασθῇ.

Ὅσον καὶ ἂν ἐκέδησαν τὰ δύο διαμαχόμενα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα μέρη, καὶ ὅσον εὐτυχῇ ἂν ἤθελαν εἶσθαι εἰς τὸ μέλλον τὰ ὅπλα τῶν Τούρκων, πιστεύομεν, καὶ ἡμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν ὡς διδόμενον, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ πλέον ἢ Ἑλλὰς νὰ ἐπαλέθῃ ὑπὸ τὴν δυναστείαν τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἔννοια τῆς ὑποταγῆς εἶναι συνημμένη μὲ ἀναπολήσεις πικροτάτας, καὶ τοῦτο μόνον μᾶς φαίνεται ἱκανὸς φραγμὸς ἐναντίον ὁποιασδήποτε ἐλπίδος καταλλαγῆς μετὰξὺ αὐτῶν...

Ἐπειδὴ δὲ φαίνεται ἀναγκαία ἡ μεσολάθεσις ἄλλης τινὸς ἐξουσίας, εἴτε ὡς μέσιτριάς διὰ τὸν χωρισμὸν, εἴτε ὡς δυνάμεως πολεμίας, διὰ νὰ συνδράμῃ καὶ παρασταθῇ τοὺς Ἕλληνας, ὅποια ἤθελε νομισθῇ ἀφεύκτως ἀναγκαία, διὰ νὰ φέρῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων καὶ τῆς ἡπείρου τῆς Ἑλλάδος, αἱ περιστάσεις (ἅς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ τὸ εἰπῶμεν) παρουσιάζουν τὴν Ἀγγλίαν ὡς τὴν προσφυσστέραν δυνάμιν νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ τὸ ἔργον. Τὸ ἰσχυρὸν αὐτῆς ναυτικόν, καὶ ἡ ἐπὶ τὴν αὐτῆς εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἡ νησιακὴ αὐτῆς Δέσις, καὶ ἡ ἐντεῦθεν πηγάζουσα ἀνεξάρτησις τῆς ἑαυτῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἡπειρωτικῆς πολιτικῆς, καὶ πρὸ πάντων ἡ πασιδὴλος καὶ φρονιμωτάτη αὐτῆς πολιτικὴ, ἥτις ἐξάστasen ἕως τῶρα τὴν Ὀθωμανικὴν δυναστείαν, ὅλα αὐτὰ συντρέχουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτὴν τὸ ἔργον τοῦτο· καθότι αὕτη εἶναι ἡ ἀρμυδιωτέρα διοίκησις, εἰς τὸ νὰ ὤσῃ ἰσχυρὰν ὑπεράσπισιν εἰς τὴν νέαν ἐπικράτειαν, καὶ συγχρόνως αὕτη, ὡς εἶναι πιθανόν, θέλει δώσει τὴν μικροτέραν ἀδυσμῆν, νὰ ἐρεθισθῇ ὁ φόδος καὶ ἡ ζηλοτυπία ὁποιασδήποτε ἄλλης δυνάμεως. [Sun]

Ἀπὸ Παρισίων τῇ 3 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ Γαλλ. Ἐφημερ.

Γράμμα ἀπὸ Βιέννης ἀναγγέλλει, ὅτι συχναὶ συνουμίαι γίνονται μετὰ τοῦ πρίγκιπος Μέντερνιχ καὶ τῶν πρέσβεων τῆς Γαλλίας, Ῥωσσίας καὶ Πруссии. Τὰ τελευταῖα συμβάντα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν γενομένη αἴτησις, ἵνα ~~λέγῃ~~ αὕτη τοὺς τόπους ἐκείνους ὑπὸ τὴν ἑαυτῆς προστασίαν, νομίζονται ὑποβασίς τῆς συνουμίας εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας. Προσέτι ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κάμνει συχνὰς συνουμίας μετὰ τοῦ πρίγκιπος Μέντερνιχ, καὶ εἶναι κατὰ πολλὰ ἀσχολημένος.

Τῇ 17 Ὀκτωβρίου

Μανθάνομεν ἀπὸ Μασσαλίας ὅτι ὁ Μαρκέζος de Livron, στρατηγὸς Γάλλος εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἔφθασεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἵνα ἐπιταχύνῃ τὴν κατασκευὴν τῶν δύο φρεγατῶν ἀπὸ 60 κανονίων, διορισμένων διὰ τὸν πασσᾶν τὸν προστάτην του.

Ἀπὸ Βιέννης τῇ 10 Ὀκτωβρίου.

Ἐνταῦθα εἴμεθα πληροφωρημένοι ὅτι πρὶν τοῦ τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου θέλει γενῇ μία ἀπόφασις ὁμόφωνος ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας, τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐδικῆς μᾶς αὐλῆς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ μισευμὸς τῶν ταχυδρόμων, στελλομένων ἀπὸ τῶν διαφόρων ξένων πρέσβεων τῶν εὐρισκομένων παρὰ τῇ αὐλῇ ταύτῃ [τῇ Αὐστριακῇ] εἶναι συχνότερος παρ' ἄλλοτε.

(Ἐφημερ. τῆς Φλωρεντ.)

Ἀπὸ Παρισίων 17 Ὀκτωβρίου.

Θάνατος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Με λύπην μᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ Μεγαλειότης αὐτοῦ, ὁ Μαξιμιλιανὸς Ἰωσήφ, γεννηθεὶς τὴν 27 Μαΐου 1756, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον τῆς Βαυαρίας τὸ 1806, ἀπέθανεν ἀπὸ ἀποπληξίαν τὴν περατμένην πέμπτην. Ἡ Μεγαλειότης του εἶχε νυμφευθῇ τὴν 30 Σεπτ. 1785 τὴν Μαρίαν Βιλελμίναν Αὐγούσταν τοῦ Ἐρσεν Δαρμσταδτ, ἥτις ἀπέθανε τὴν 30 Μαρτίου 1796, τὴν δὲ 9 Μαρτίου 1797 ὁ βασιλεὺς ἐνυμφεύθη τὴν πριγκίπισσαν Φρειδερίκην Βιλελμίναν Καρολίαν τοῦ Βαδεν, ἥδη βασίλισσαν τῆς Βαυαρίας χηρεύουσαν. Τὸν ἀποθανόντα Μαξιμιλιανὸν διεδέχθη ὁ βασιλικὸς πρίγκιψ Λουδοβίκος Κάρολος Αὐγούστος, ὅστις ἐγεννήθη τὴν 25 Αὐγούστου, 1786, καὶ ἐνυμφεύθη 10 Ὀκτωβρίου 1810 τὴν Θερεσίαν Καρλότταν Λουδοβίκην Φριδερίκην Ἀμελίαν τοῦ Σάξεν Ἰλδουερχάουσεν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τρεῖς υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας. (2)

(α) Ὁ νέος βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας εἶναι ὄχι μόνον εἰς ἄκρον φιλόμουσος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄκρον φιλόκληρος, τὸ ὅποιον καὶ ἐδείξε πολλάκις καὶ πρὸ τοῦ πολέμου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἅμα ἀκούσας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤγειρεν ὅπλα κατὰ τῆς τυραννίας δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ δείξῃ καὶ δημοσίως τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγαθὰ φρονήματα, συνθέσας εἰς αὐτὴν μίαν ἀπόλογον ὡδὴν. Ὅστις ἤγαγε τὴν Ἑλλάδα ὡς βασιλικὸς διάδοχος, δὲν εἶναι ἀμεριόλια ἐπὶ θέλει ἀγαπᾷ αὐτὴν καὶ ὡς βασιλεὺς, καὶ θέλει συνεργῆσαι εἰς τὴν αὐτῆς εὐδαιμονίαν. Ὁ Συντάκτης.